2026/1347

19.6.2026.

ODLUKA VIJEĆA (EU) 2026/1347

od 4. lipnja 2026.

o sklapanju, u ime Europske unije, Konvencije Ujedinjenih naroda protiv kibernetičkog kriminala kojom se jača međunarodna suradnja u području suzbijanja određenih kaznenih djela počinjenih putem sustava informacijske i komunikacijske tehnologije i u području razmjene dokaza o teškim kaznenim djelima u elektroničkom obliku

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 82. stavke 1. i 2., članak 83. stavak 1. i članak 87. stavak 2., u vezi s člankom 218. stavkom 6.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

uzimajući u obzir suglasnost Europskog parlamenta [1],

budući da:

(1) U skladu s Odlukom Vijeća (EU) 2025/2307 [2] Konvencija Ujedinjenih naroda protiv kibernetičkog kriminala kojom se jača međunarodna suradnja u području suzbijanja određenih kaznenih djela počinjenih putem sustava informacijske i komunikacijske tehnologije i u području razmjene dokaza o teškim kaznenim djelima u elektroničkom obliku („Konvencija”) potpisana je u Hanoiju (Vijetnam) 25. listopada 2025., podložno njezinu kasnijem sklapanju.

(2) Konvencija je u skladu sa sigurnosnim ciljevima Unije iz članka 67. stavka 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU), odnosno s osiguravanjem visoke razine sigurnosti putem mjera za sprečavanje i suzbijanje kriminala i mjerama za koordinaciju i suradnju policije i pravosudnih tijela te drugih nadležnih tijela, kao i usklađivanjem kaznenog zakonodavstva.

(3) Konvencija se primjenjuje na specifične kaznene istrage ili postupke koji se odnose na kaznena djela utvrđena u skladu s Konvencijom, kao i na razmjenu dokaza o teškim kaznenim djelima u elektroničkom obliku (kaznena djela kažnjiva oduzimanjem slobode u najduljem trajanju od najmanje četiri godine ili strožom kaznom) i dopušta razmjenu informacija samo u takvu svrhu.

(4) Konvencijom se usklađuje ograničen skup jasno definiranih kaznenih djela, a državama strankama istodobno se omogućuje fleksibilnost potrebna za izbjegavanje kriminalizacije zakonitog postupanja.

(5) Konvencijom se utvrđuju samo minimalna pravila o odgovornosti pravnih osoba za sudjelovanje u kaznenim djelima utvrđenima u skladu s Konvencijom. Njome se od država stranaka ne zahtijeva donošenje mjera potrebnih za utvrđivanje odgovornosti pravnih osoba na način koji ne bi bio dosljedan s njihovim pravnim načelima.

[1] Suglasnost od 20. svibnja 2026. (još nije objavljena u Službenom listu).

[2] Odluka Vijeća (EU) 2025/2307 od 13. listopada 2025. o potpisivanju, u ime Europske unije, Konvencije Ujedinjenih naroda protiv kibernetičkog kriminala kojom se jača međunarodna suradnja u području suzbijanja određenih kaznenih djela počinjenih putem sustava informacijske i komunikacijske tehnologije i u području razmjene dokaza o teškim kaznenim djelima u elektroničkom obliku (SL L, 2025/2307, 11.11.2025., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2025/2307/oj).

(6) Konvencija je u skladu i s ciljevima Unije u pogledu zaštite osobnih podataka, privatnosti i temeljnih prava, u skladu s člankom 16. UFEU-a i Poveljom Europske unije o temeljnim pravima („Povelja”).

(7) Konvencijom se predviđaju čvrsti uvjeti i zaštitne mjere u pogledu ljudskih prava, koji su dio predmeta i svrhe Konvencije i neodvojivo su povezani s ovlastima i postupcima predviđenima Konvencijom. Ti uvjeti i zaštitne mjere kao takvi ne mogu podlijegati rezervama. Konvencija isključuje svako tumačenje koje bi dovelo do suzbijanja ljudskih prava ili temeljnih sloboda, posebno slobode izražavanja, savjesti, mišljenja, vjere ili uvjerenja, mirnog okupljanja i udruživanja. Tim zaštitnim mjerama osigurava se i da se međunarodna suradnja može odbiti ako bi ona bila u suprotnosti s nacionalnim zakonodavstvom država stranaka ili ako bi takvo odbijanje bilo potrebno radi izbjegavanja bilo kojeg oblika diskriminacije.

(8) Kad je riječ o ovlastima i postupcima na nacionalnoj i međunarodnoj razini, Konvencijom se predviđaju horizontalni uvjeti i zaštitne mjere kojima se osigurava zaštita ljudskih prava u skladu s obvezama država stranaka na temelju međunarodnog prava o ljudskim pravima. Države stranke u svoje domaće pravo također trebaju uključiti načelo proporcionalnosti. Ti uvjeti i zaštitne mjere trebaju, među ostalim, uključiti sudsko ili drugo neovisno preispitivanje, pravo na djelotvoran pravni lijek, razloge kojima se opravdava primjena te ograničenje područja primjene i trajanja takvih ovlasti ili postupaka.

(9) Konvencija sadržava i posebnu odredbu o zaštiti osobnih podataka kojom se osigurava da se prije prijenosa bilo kakvih osobnih podataka drugoj državi stranci primjenjuju važna načela zaštite podataka, uključujući ograničenje svrhe, smanjenje količine podataka, proporcionalnost i neophodnost, u skladu s Poveljom.

(10) Sudjelovanjem u pregovorima u ime Unije Komisija je osigurala usklađenost Konvencije s relevantnim pravilima Unije.

(11) Niz rezervi relevantan je kako bi se osigurala usklađenost Konvencije s pravom Unije i politikama Unije, kao i ujednačena primjena Konvencije od strane država članica u njihovim odnosima s državama strankama koje nisu članice EU-a te učinkovita primjena Konvencije.

(12) Rezervama se ne dovode u pitanje druge rezerve koje bi pojedinačne države članice htjele staviti odnosno dati ako im je to dopušteno.

(13) Budući da se Konvencijom predviđaju postupci kojima se poboljšava prekogranični pristup dokazima u elektroničkom obliku i visoka razina zaštitnih mjera, pristupanje Konvenciji promicat će dosljednost napora Unije u suzbijanju kibernetičkog kriminala i drugih oblika kriminala na svjetskoj razini. Time će se olakšati suradnja između država stranaka koje su države članice EU-a i država stranaka koje nisu države članice EU-a i istodobno osigurati visoku razinu zaštite pojedinaca.

(14) Brzim sklapanjem Konvencije Unija će si osigurati važnu priliku za izražavanje mišljenja u ranoj fazi provedbe tog novog globalnog okvira za borbu protiv kibernetičkog kriminala.

(15) Na temelju članka 64. stavka 3. Konvencija podliježe ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju država i organizacija za regionalnu gospodarsku integraciju, kao što je Unija.

(16) Unija bi trebala postati stranka Konvencije zajedno sa svojim državama članicama jer Unija i njezine države članice imaju nadležnosti u područjima obuhvaćenima Konvencijom. Sklapanjem Konvencije od strane Unije ne dovodi se u pitanje nadležnost država članica u pogledu ratifikacije, prihvata ili odobrenja Konvencije u skladu s njihovim unutarnjim postupcima. Konvenciju bi trebalo sklopiti u ime Unije u pogledu pitanja koja su u nadležnosti Unije u mjeri u kojoj Konvencija može utjecati na zajednička pravila ili izmijeniti njihovo područje primjene. U području podijeljenih nadležnosti države članice zadržavaju svoju nadležnost u mjeri u kojoj Konvencija ne utječe na zajednička pravila ili ne mijenja njihovo područje primjene.

(17) U skladu s Konvencijom Unija u svojoj ispravi o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu treba navesti opseg svoje nadležnosti u pogledu pitanja uređenih Konvencijom. Unija je opseg svoje nadležnosti u odnosu na pitanja koja uređuje ova Konvencija utvrdila u Izjavi o nadležnosti Europske unije danoj u skladu s člankom 64. stavcima 3. i 4. Konvencije Ujedinjenih naroda protiv kibernetičkog kriminala kojom se jača međunarodna suradnja u području suzbijanja određenih kaznenih djela počinjenih putem sustava informacijske i komunikacijske tehnologije i u području razmjene dokaza o teškim kaznenim djelima u elektroničkom obliku („Izjava o nadležnosti").

(18) Provedeno je savjetovanje s Europskim nadzornikom za zaštitu podataka u skladu s člankom 42. stavkom 1. Uredbe (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća ([3]) te je on dao mišljenje 4. rujna 2025.

(19) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola br. 21 o stajalištu Ujedinjene Kraljevine i Irske s obzirom na područje slobode, sigurnosti i pravde, priloženog Ugovoru o Europskoj uniji (TEU) i UFEU-u, i ne dovodeći u pitanje članak 4. navedenog protokola, Irska ne sudjeluje u donošenju ove Odluke te ona za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje.

(20) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola br. 22 o stajalištu Danske, priloženog UEU-u i UFEU-u, Danska ne sudjeluje u donošenju ove Odluke te ona za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje.

(21) Konvenciju, priložene rezerve i Izjavu o nadležnosti trebalo bi odobriti,

DONIJELO JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Konvencija Ujedinjenih naroda protiv kibernetičkog kriminala kojom se jača međunarodna suradnja u području suzbijanja određenih kaznenih djela počinjenih putem sustava informacijske i komunikacijske tehnologije i u području razmjene dokaza o teškim kaznenim djelima u elektroničkom obliku ([4]) („Konvencija") odobrava se u ime Europske unije.

Članak 2.

Izjava o nadležnosti dana u skladu s člankom 64. stavcima 3. i 4. Konvencije odobrava se u ime Europske unije.

Članak 3.

Rezerve se odobravaju u ime Europske unije.

Članak 4.

Ova Odluka stupa na snagu na dan donošenja ([5]).

Sastavljeno u Luxembourgu 4. lipnja 2026.

Za Vijeće

Predsjednik

C. FITIRIS

([3]) Uredba (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2018. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 45/2001 i Odluke br. 1247/2002/EZ (SL L 295, 21.11.2018., str. 39., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj).

([4]) SL L, 2026/1348, 19.6.2026., ELI: http://data.europa.eu/eli/convention/2026/1348/oj.

([5]) Glavno tajništvo Vijeća objavit će datum stupanja na snagu Sporazuma u *Službenom listu Europske unije*.

Rezerve

1. Unija i njezine države članice djeluju u skladu sa sljedećim navodima vezano za rezerve u pogledu Konvencije Ujedinjenih naroda protiv kibernetičkog kriminala kojom se jača međunarodna suradnja u području suzbijanja određenih kaznenih djela počinjenih putem sustava informacijske i komunikacijske tehnologije i u području razmjene dokaza o teškim kaznenim djelima u elektroničkom obliku („Konvencija”).

2. Konvencija nema posebnu odredbu o rezervama. Umjesto toga, izričito dopušta državi stranci da izjavi da koristi rezervu iz nekih članaka Konvencije: članak 11. stavak 3., članak 23. stavak 3. točka (a), članak 23. stavak 3. točka (b) drugi stavak, članak 42. stavak 5., članak 63. stavci 3. i 4. Osim toga, Konvencija prešutno dopušta druge rezerve pod uvjetom da su one u skladu s člankom 19. točkom (c) Bečke konvencije o pravu međunarodnih ugovora, sastavljene u Beču 23. svibnja 1969., i međunarodnim običajnim pravom te da nisu inkompatibilne s predmetom i svrhom Konvencije.

3. Unija i njezine države članice izražavaju rezervu na temelju članka 63. stavka 3. navodeći da se ne smatraju obvezanima člankom 63. stavkom 2. u pogledu rješavanja sporova koji se odnose na pitanja u nadležnosti Unije ni u pogledu rješavanja sporova između država članica ili između Unije i države članice.

4. Kada države članice razmatraju izražavanje vlastitih rezervi, o tome unaprijed obavješćuju Komisiju.

5. Uvjeti i zaštitne mjere u pogledu ljudskih prava koji su priznati i predviđeni Konvencijom, uključujući one iz članka 6., članka 21. stavka 4., članka 24., članka 36., članka 37. stavka 15. i članka 40. stavka 22., dio su predmeta i svrhe Konvencije. Stoga Unija i njezine države članice ne izražavaju rezerve u vezi s tim člancima. Unija bi trebala uložiti prigovor na svaku rezervu država stranaka Konvencije koje nisu države članice EU-a, a za koju se smatra da je inkompatibilna s predmetom i svrhom Konvencije, ne dovodeći u pitanje mogućnost da države članice na koordiniran način podnesu isti prigovor.

Izjava o nadležnosti Europske unije u skladu s člankom 64. stavcima 3. i 4. Konvencije Ujedinjenih naroda protiv kibernetičkog kriminala kojom se jača međunarodna suradnja u području suzbijanja određenih kaznenih djela počinjenih putem sustava informacijske i komunikacijske tehnologije i u području razmjene dokaza o teškim kaznenim djelima u elektroničkom obliku

1. Europska unija („Unija”) podnosi, u skladu s člankom 64. stavcima 3. i 4. Konvencije Ujedinjenih naroda protiv kibernetičkog kriminala kojom se jača međunarodna suradnja u području suzbijanja određenih kaznenih djela počinjenih putem sustava informacijske i komunikacijske tehnologije i u području razmjene dokaza o teškim kaznenim djelima u elektroničkom obliku („Konvencija”) sljedeću izjavu u pogledu pitanja uređenih Konvencijom.

2. Države članice Unije su Kraljevina Belgija, Republika Bugarska, Češka Republika, Kraljevina Danska, Savezna Republika Njemačka, Republika Estonija, Irska, Helenska Republika, Kraljevina Španjolska, Francuska Republika, Republika Hrvatska, Talijanska Republika, Republika Cipar, Republika Latvija, Republika Litva, Veliko Vojvodstvo Luksemburg, Mađarska, Republika Malta, Kraljevina Nizozemska, Republika Austrija, Republika Poljska, Portugalska Republika, Rumunjska, Republika Slovenija, Slovačka Republika, Republika Finska i Kraljevina Švedska.

3. Na temelju članaka 3. i 4. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) u nekim pitanjima Unija ima isključivu nadležnost, a u drugim pitanjima nadležnost dijele Unija i njezine države članice. Na temelju članka 4. stavka 1. Ugovora o Europskoj uniji (UEU) nadležnosti koje Ugovorima nisu dodijeljene Uniji zadržavaju države članice.

4. U tom pogledu Unija, kao prvo, izjavljuje da je nadležna za sklapanje međunarodnih sporazuma i provedbu obveza koje iz njih proizlaze, a povezane su s područjem slobode, sigurnosti i pravde, na koje se primjenjuje podijeljena nadležnost s državama članicama u skladu s člankom 4. točkom (j) UFEU-a. To se odnosi na sljedeća područja, u skladu s člankom 67. stavkom 3., člankom 82. stavcima 1. i 2., člankom 83. stavkom 1. i člankom 87. stavkom 2. UFEU-a:

   (a) osiguravanje visoke razine sigurnosti putem mjera za sprečavanje i suzbijanje kriminaliteta, rasizma i ksenofobije te mjera za koordinaciju i suradnju policije i pravosudnih tijela te drugih nadležnih tijela, kao i uzajamnim priznavanjem presuda u kaznenim stvarima i, prema potrebi, usklađivanjem kaznenog zakonodavstva;

   (b) pravosudna suradnja u kaznenim stvarima u Uniji temeljena na načelu uzajamnog priznavanja presuda i sudskih odluka, uključujući usklađivanje zakona i drugih propisa država članica u područjima postupovnog i materijalnog kaznenog prava, uključujući mjere za:

      i. potporu osposobljavanju sudaca i sudskog osoblja;

      ii. olakšavanje suradnje među sudskim ili drugim odgovarajućim tijelima država članica u vezi s kaznenim postupcima i izvršenjem odluka;

   (c) olakšavanje policijske i pravosudne suradnje u kaznenim stvarima s prekograničnom dimenzijom utvrđivanjem minimalnih pravila o:

      i. pravima pojedinaca u kaznenom postupku;

      ii. pravima žrtava kaznenog djela;

(d) utvrđivanje minimalnih pravila o definiranju kaznenih djela i sankcija u područjima osobito teškog kriminaliteta s prekograničnom dimenzijom. Ta su područja kriminaliteta terorizam, trgovina ljudima i seksualno iskorištavanje žena i djece, trgovina drogom, nezakonita trgovina oružjem, pranje novca, korupcija, krivotvorenje sredstava plaćanja, računalni kriminalitet i organizirani kriminal;

(e) uspostava policijske suradnje koja uključuje nadležna tijela svih država članica, uključujući policiju, carinu i druge specijalizirane službe za izvršavanje zakonodavstva u vezi sa sprečavanjem, otkrivanjem i istragom kaznenih djela; Unija u tu svrhu može uspostaviti mjere koje se odnose na:

i. prikupljanje, pohranu, obradu, analizu i razmjenu odgovarajućih podataka;

ii. potporu pri osposobljavanju osoblja i na suradnju u vezi s razmjenom osoblja, opremom i istraživanjem otkrivanja zločina;

iii. zajedničke istražne tehnike za otkrivanje teških oblika organiziranog kriminala.

5. Drugo, Unija izjavljuje da je u skladu s člankom 16. stavkom 2. UFEU-a nadležna za utvrđivanje pravila o zaštiti pojedinaca s obzirom na obradu osobnih podataka u institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije te u državama članicama kada obavljaju svoje aktivnosti u području primjene prava Unije i pravila o slobodnom kretanju takvih podataka.

6. Konkretno, ovu izjavu posebice ne bi trebalo tumačiti na način da se njome iskorištava mogućnost da Unija izvršava svoju vanjsku nadležnost u odnosu na područja obuhvaćena Konvencijom koja su u podijeljenoj nadležnosti, u mjeri u kojoj Unija tu nadležnost još nije izvršavala interno. U području podijeljene nadležnosti države članice zadržavaju svoju nadležnost u mjeri u kojoj Konvencija ne utječe na zajednička pravila niti mijenja njihov opseg, uključujući njihov predvidljiv budući razvoj. U skladu s time, opseg nadležnosti Unije mora se procijeniti na temelju sveobuhvatne i detaljne analize odnosa između Konvencije i preciznih odredaba svake mjere prava Unije, na pojedinačnoj osnovi. Opseg i izvršavanje takvih nadležnosti Unije po svojoj su prirodi u neprestanom razvoju.

7. Unija i njezine države članice stoga su nadležne za sklapanje Konvencije. Sklapanjem Konvencije od strane Unije ne dovodi se u pitanje nadležnost država članica u pogledu ratifikacije, prihvata ili odobrenja Konvencije ili pristupanja Konvenciji.

8. Na temelju članka 64. stavaka 3. i 4. Konvencije, Unija obavješćuje depozitara o svakoj bitnoj izmjeni opsega svojih nadležnosti.